

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl předsedou senátu JUDr. Bořivojem Hájkem a soudců Mgr. Radka Kopsy a JUDr. Šárky Hůrkové, Ph.D., **ve věci žalobkyně Kooperativy pojišťovny, a.s., Vienna Insurance Group, IČ 47116617, se sídlem v Praze 8, Pobřežní 665/21, zast. JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem v Praze 5, Kořenského 15/1107, proti žalovanému XXX, nar. XXX, bytem XXX, t.č. ve XXX, o zaplacení 34.476 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 21.3.2017 č.j. 18C 46/2017-94, t a k t o :**

- I. Výrok II. rozsudku okresního soudu se mění tak, že žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení před okresním soudem ve výši 14.932 Kč k rukám zástupce žalobkyně do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.**
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady odvolacího řízení ve výši 968 Kč k rukám zástupce žalobkyně do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.**

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozsudkem okresní soud uložil žalovanému zaplatit částku 34.476 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 9.7.2015 do zaplacení (výrok I.) a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení ve výši 13.420 Kč (výrok II.).

K odůvodnění okresní soud uvedl, že žalobě bylo v celém rozsahu vyhověno proto, že žalovaný odcizil dne 6.7.2013 osobní automobil XXX, za což bylo odsouzen v trestním řízení pro přečin krádeže. Žalovaný s tímto automobilem dne 8.7.2013 způsobil dopravní nehodu – narazil do vozidla Policie ČR - při níž na předmětném automobilu vznikla škoda; za tuto škodu žalovaný odpovídá podle § 420 odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb.. Na úhradu této škody poskytla žalobkyně celkem žalovanou částku, čímž podle § 33 odst. 1 zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, na žalobkyni přešlo do výše vyplaceného pojistného plnění právo na náhradu škody vůči žalovanému. Žalovaný však přes výzvu žalobkyně ničeho neuhradil.

K odůvodnění výroku o nákladech řízení okresní soud uvedl, že ve smyslu § 142 odst. 1 občanského soudního řádu (dále též o.s.ř.) úspěšné žalobkyni náleží vůči žalovanému právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Tyto jsou tvořeny zaplaceným

soudním poplatkem ve částce 1.380 Kč, odměnou advokáta za 3 úkony právní služby po 2.500 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/96 Sb., advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení, dvě písemná podání ve věci samé), odměnou advokáta ve výši jedné poloviny za jednoduchou výzvu k plnění ve výši 1.250 Kč podle § 11 odst. 2 písm. h) adv. tarifu ve spojení s § 142a o.s.ř., náhradou jeho hotových výdajů za 4 úkony právní služby po 300 Kč, a DPH z odměny a náhrad advokáta. Okresní soud uvedl, že neshledal žádné mimořádné okolnosti případu, pro které by ve smyslu § 150 o.s.ř. výjimečně nepřiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení v plné výši, zejména takovými okolnostmi nebyly osobní a majetkové poměry žalovaného.

Proti tomuto rozsudku, a to výslovně pouze proti jeho výroku II. o nákladech řízení, podal žalobce včasné odvolání. Namítal, že předžalobní výzva, kterou advokát - zástupce žalobce zaslal žalovanému, splňovala kritéria ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) adv. tarifu, neboť obsahovala základní skutkový a právní rozbor věci; její obsah byl srovnatelný s obsahem žaloby. Proto by žalobci měla náležet náhrada nákladů za tento úkon právní služby v plné výši. Žalobce tedy navrhl, aby krajský soud změnil odvoláním napadený výrok rozsudku okresního soudu tak, že žalobci přizná na nákladech řízení částku 14.670 Kč.

Žalovaný se k odvolání vyjádřil tak, že s ním nesouhlasí. Jako důvody nesouhlasu uvedl okolnosti týkající se věci samé, tj. namítal, že předmětné vozidlo neodcizil, nýbrž byl domluven s jeho vlastníci, že ho „zlikviduje“ a věc se bude řešit přes pojišťovnu; proto i podal návrh na obnovu trestního řízení. Dále popsal další údajné podvodné jednání vlastnice vozidla vůči pojišťovně i vůči jiným osobám, uvedl, že dopravní nehodu nezavinil, nýbrž ji zavinil řidič vozidla Policie ČR, a namítal, že cena opravy předmětného vozidla byla přemrštěná.

Krajský soud přezkoumal odvoláním napadený výrok rozsudku okresního soudu, a to jen z důvodů, které se týkají toho, co okresní soud řešil v tomto výroku (§ 212a odst. 6 o.s.ř.), aniž musel ve věci nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. e) o.s.ř.). Odvolání žalobkyně shledal opodstatněným.

Předně krajský soud uvádí, že žádné námitky žalovaného uplatněné v odvolacím řízení se nijak netýkají závěrů okresního soudu ohledně základu či výše náhrady nákladů řízení. Za situace, kdy výrok I., jímž bylo rozhodnuto ve věci samé, nebyl žádným z účastníků odvoláním napaden a je tak v právní moci. Proto krajský soud k těmto námitkám nepřihlížel.

Dále krajský soud přezkoumal „Předžalobní výzvu k plnění“ ze dne 15.6.2015, kterou zaslal zástupce žalobce žalovanému, a dospěl k závěru, že tato výzva skutečně splňuje náležitosti vyžadované v ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) adv. tarifu. Ve výzvě je podrobně popsán skutek, jehož se žalovaný dopustil a z nějž vznikla škoda na vozidle, a je uvedeno i právní posouzení věci, tj. proč a podle jakých zákonných ustanovení žalovaný odpovídá za způsobenou škodu, a proč nárok na náhradu škody přešel na žalobkyni. Žalobkyni tedy náleží za tento úkon právní služby jejího zástupce náhrada nikoli ve výši 1.250 Kč + 21% DPH, jak ji přiznal okresní soud, nýbrž ve výši 2.500 Kč + 21% DPH, tedy celkem o 1.512 Kč více. Vzhledem k tomu, že jinak rozhodnutí okresního soudu o nákladech řízení odpovídá obsahu spisu a příslušným právním předpisům, a ani žádný z účastníků v tomto směru nevznesl žádné další námitky, krajský soud podle § 220 o.s.ř. změnil výrok II.

rozsudku okresního soudu, jak je uvedeno shora. Pokud žalobce požadoval na náhradě nákladů celkově nižší částku, pak zjevně opomněl ke zvýšení odměny za daný úkon právní služby připočíst DPH, která mu však podle § 137 odst. 3 o.s.ř. náleží (a kterou je zástupce žalobce povinen odvést státu); o náhradě nákladů řízení přitom soud rozhoduje z úřední povinnosti, přičemž není vázán návrhy účastníků (§ 151 odst. 1 o.s.ř.).

Výrok o nákladech odvolacího řízení se opírá o § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř. Žalobkyně měla v odvolacím řízení plný úspěch, žalovaný je proto povinen nahradit jí vynaložené náklady řízení, a sice odměnu advokáta v rozsahu jednoho úkonu právní služby za 500 Kč (§ 7, § 11 odst. 2 písm. c) adv. tarifu), jedné paušální náhrady hotových výdajů za 300 Kč, a DPH v sazbě 21% z těchto částek.

Podle § 149 odst. 1 o.s.ř. jsou náklady řízení splatné k rukám advokáta. Lhůty k plnění byly stanoveny podle § 160 odst. 1 o.s.ř., neboť krajský soud neshledal důvody pro stanovení lhůt delších.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat splnění návrhem na soudní výkon rozhodnutí či exekuci.

V Pardubicích dne 25. května 2017

JUDr. Bořivoj Hájek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Ing. Martina Hercíková